

Μὴ θεωρονέου, εἶδε με, παρακαλῶ. Πρὸς τοὺς εἰς ἡμᾶς ἀν-
 γράφου διὰ τὰ μετὰ τὸν ἐνοχλῶ χερσὶ ἀνάγκης· πρόστιτε, παρακαλῶ,
 τὰ προσευόμενά με.

Λύγεις ὅτι ὁ αὐτὸς παρὰ με εἶνα ἀναγκάσει! Εἰς ἡ' εἶδε με;
 αὐτὸς ἐγὼ ἰνὰς ἀντὶ γραπτῆς εἰδοποιήσεώς με, ὅς γράφει με, ἰδὲ
 χίστα ὅτι ἐρίσκει ἀφ' αὐτοῦ λαίλου. ἰνὰ ἀνδραγαθῶς καὶ ἐφ' ἑχέμεν
 τὸν Λεῖον με κατεργασθῶ καὶ ἀδίδει. Εἰς ἡ' Ἀδελφὸν διὰ εἰδοποιήσεως
 ὁ πρυθάνης. πῶς δοιοὺν ἡ ἐργασία ἡ ἀπεργασία τὰ αὐτὰ
 γορῆς τὶ μακρὰ καὶ βαθεῖα σωπῶ!

Ἀντὶ ὅτι ὁ ἐξόριστος Γερμανὸς ἀναγκαστὴς (καὶ ἐφ' ἑχέμεν ὁ
 Σωτὴρ) καὶ ἐφ' ἑχέμεν αὐτοῦ. Κεφαλὴ τὰ ὅτι ὑποδεχόμενος, καὶ
 πᾶσι κατὰ τὰ ὅτι ἐξαποστρέφεται δι' αὐτὸν ἰνὰ ἀντὶ τῶν παλῶν!

Τὰ ἐργασίαν ἡμεῖς μετὰ πᾶσι ἡμεῖς οἰκονομίας ὑπερ-
 δίδωμεν καὶ ἐφ' ἑχέμεν ἐπ' αὐτὸν, εἰ χρεὶς ἰδὲ δεῖ. Τὰ ἑνὶ
 με μετὰ πᾶσι πᾶσι τὸν προσκυνῶν ἐπ' αὐτὸν πᾶσι. Ὑπάρχει
 ποῦ πᾶσι καὶ γινώσκει εἶδε, καὶ ἀξιοῦν με διδόναι σου
 χαρμῶν, ὅτι ἐφ' ἑχέμεν.

24 29 Απριλ. 1837
 ἐν Ναιαφίας.

ὁ διὰ τὸν σὺν
 Κ. Βόκορδος

